

PROIECT DE HOTĂRÂRE

**Privind aprobarea Planului de analiză și acoperire a riscurilor
al comunei SÂG;**

Având în vedere :

- expunerea de motive a primarului, raportul compartimentului de specialitate și avizul comisiei de specialitate;
 - prevederile art. 4 , alin. 1-2 și art. 13, lit. „a” din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor;
 - prevederile OUG nr. 21 /2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, cu modificările și completările ulterioare;
 - prevederile art. 6 din anexa nr. 1 la Ordinul 132/2007 pentru aprobarea metodologiei de elaborare a planului de analiză și acoperire a riscurilor și a Structurii-cadru a planului de analiză și acoperire a riscurilor;
 - prevederile H.G. nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc;
 - art. 129, alin. (7), lit. „h” din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ;
- În temeiul art.196, alin.(1), lit. „a” din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ;

HOTĂRĂȘTE :

Art.1. Se actualizează **Planul de analiză și acoperire a riscurilor la nivelul comunei Sâg** conform **anexei nr.1**, care face parte integrantă din prezenta.

Art.2. Planul de analiză și acoperirea riscurilor se pune la dispoziția secretariatului tehnic al Comitetului local pentru situații de urgență al comunei Sâg și se actualizează la fiecare an, sau ori de câte ori apar alte noi riscuri, sau modificări în organigrama structurilor cu atribuții privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență în profil teritorial.

Art.3. Cu ducerea la îndeplinire a prezentei se încredințează Comitetul local pentru situații de urgență ;

Art.4. Prezenta hotărâre se comunică cu:

- Instituția Prefectului județului Sălaj;
- Primarul comunei;
- Compartiment **Situații de urgență**;
- Inspectoratul pentru situații de urgență „Porolissum al Județului Sălaj;
- afisat la sediul primăriei și publicat pe site: www.primariasig.ro
- Dosar hotărâri.

INIȚIATOR,
Primar - ing. Bonțe Florian

ROMÂNIA
JUDEȚUL SĂLAJ
COMUNA SÂG
PRIMAR

ANEXA nr. 1 la
proiectul de hotărâre

PLANUL DE ANALIZĂ ȘI ACOPERIRE A RISCURILOR

Planul de Analiză și Acoperire a Riscurilor a fost aprobat în ședința
Consiliului local Sâg _____

CAPITOLUL I Dispozitii generale

SECTIUNEA 1. Definitie, scopuri, obiective

Planul de analiză și acoperire a riscurilor din municipiul/orasul/comuna, denumit PAAR, reprezintă documentul care cuprinde riscurile potențiale identificate la nivel local, măsurile, acțiunile și resursele necesare pentru managementul riscurilor respective.

Scopul PAAR este acela de a permite autorităților publice locale și celorlalți factori de decizie să facă cele mai bune alegeri posibile referitoare la:

- prevenirea riscurilor;
- amplasarea și dimensionarea unităților operative;
- stabilirea concepției și elaborarea planurilor de intervenție în situații de urgență;
- alocarea resurselor (forțelor și mijloacelor) necesare.

Obiectivele PAAR sunt:

- crearea unui cadru unitar și coerent de acțiune pentru prevenirea și gestionarea riscurilor generatoare de situații de urgență;
- asigurarea unui răspuns optim în caz de urgență, adecvat fiecărui tip de risc;
- cunoașterea, de către toți factorii implicați și de către populație a sarcinilor și atribuțiilor ce le revin premergător, pe timpul și după apariția unei situații de urgență;
- optimizarea resurselor (forțelor și mijloacelor) necesare prevenirii și gestionării situațiilor de urgență.

Obiectivul fundamental al acestui plan se concentrează asupra realizării unui sistem informațional care să integreze toate informațiile, toate tipurile de date, necesare managementului dezastrelor naturale, de la prognoză până la măsurile post-factum.

SECTIUNEA a 2-a. Responsabilități privind analiza și acoperirea riscurilor

Responsabilitățile privind analiza și acoperirea riscurilor revin tuturor factorilor care, potrivit legii, au atribuții ori asigură funcții de sprijin privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență în profil teritorial (autorități ale administrației publice locale, inspectoratul județean pentru situații de urgență, CLSU alte organe și organisme cu atribuții în domeniu). Planul de analiză și acoperire a riscurilor se întocmește de către comitetul local pentru situații de urgență și se aprobă de către consiliul local.

Primarul asigură condițiile necesare elaborării planului de analiză, acoperire a riscurilor și alocării resurselor necesare pentru punerea în aplicare a acestuia, potrivit legii.

Alocarea resurselor materiale și financiare necesare desfășurării activității de analiză și acoperire a riscurilor se asigură, potrivit reglementărilor în vigoare, de către fiecare autoritate, organism, operator economic și /sau instituție în parte, corespunzător sarcinilor și atribuțiilor ce-i revin.

Planul de analiză și acoperire a riscurilor se întocmește într-un număr suficient de exemplare, din care unul va fi pus la dispoziția Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Porolissm” al județului.

Personalul din inspectoratul județean pentru situații de urgență, precum și cel al celorlalte forțe destinate prevenirii și combaterii riscurilor generatoare de situații de urgență are obligația să cunoască în părțile care îl privesc conținutul planului de analiză și acoperire a riscurilor și să îl aplice, corespunzător situațiilor de urgență specifice.

Responsabilitățile cetățenilor

Dezvoltarea unui sistem eficient de management al situațiilor de urgență trebuie să se bazeze, într-o măsură mult mai mare, pe contribuția comunității locale și a fiecărui cetățean. Cetățeanul, ca principal beneficiar al politicii de securitate, are dreptul și datoria de a contribui activ la construcția ei cotidiană, printr-un comportament participativ și responsabil. Cetățeanul are dreptul de a fi informat cu privire la riscurile la care este supus în cadrul comunității și la măsurile care trebuie luate pentru prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență.

Obligația primordială a cetățenilor în acest domeniu este aceea de a avea un comportament preventiv, de a participa activ la prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență în cadrul comunității locale. Comportamentul preventiv cuprinde totalitatea acțiunilor pe care cetățeanul le realizează pentru a preîntâmpina producerea de evenimente negative care pot genera pierderi. Primul nivel al acestui tip de comportament este eliminarea neglijențelor.

Cel de-al doilea nivel îl constituie o metodologie de prevenire bazată pe redundanță, adică o dublare a acțiunii umane cu sisteme automate de prevenire și control. Întrucât redundanța este costisitoare, măsurile specifice trebuie analizate prin prisma eficienței, respectiv prin punerea în balanță a gravității și probabilității producerii evenimentului alături de costurile implementării.

Toate măsurile de comportament preventiv necesar a fi adoptate de cetățeni trebuie să constituie un ansamblu coerent sub forma politicii de securitate, concepută ca ansamblul procedurilor de prevenirea pierderilor, respectiv pentru:

- informarea generală și permanentă/periodică asupra riscurilor specifice care îi pot afecta viața și proprietatea și a concetățenilor;
- formarea comportamentului preventiv, dezvoltarea culturii de securitate și eliminarea /reducerea neglijențelor din conduită;
- dezvoltarea spiritului civic și de solidaritate în comunitatea locală;
- adoptarea de măsuri proprii pentru reducerea riscurilor asupra familiei, bunurilor, locuinței și anexelor gospodărești cu respectarea cadrului legal privind construirea și locuirea;
- respectarea, cunoașterea și aplicarea deciziilor organelor cu atribuții și responsabilități în gestionarea situațiilor de urgență privind protecția, intervenția, evacuarea și restabilirea stării de normalitate în comunitatea respectivă, în cazul producerii unor situații de urgență;
- participarea ca voluntari la acțiunile preventive, de salvare - evacuare a populației afectate de situațiile de urgență, precum și la acțiunile de intervenție și de refacere ;
- încheierea contractelor de asigurări pentru cazuri de dezastre;
- cunoașterea modului de comportare înainte, în timpul și după trecerea dezastrelor;
- respectarea măsurilor stabilite de organele în drept și protejarea lucrărilor cu rol de apărare împotriva situațiilor de urgență.

Consiliul local și primarul

Autoritățile administrației publice locale trebuie să fie pregătite să facă față gestionării situațiilor de urgență prin comitetele județene sau, după caz, locale pe care le conduc, ele fiind primele care iau contact cu fenomenul și care asigură aplicarea măsurilor din planurile proprii, până la intervenția altor autorități și structuri.

Răspunsul la factorii de risc trebuie să urmeze principiul gradualității, astfel că deciziile inițiale trebuie luate la acest nivel, context în care creșterea capacității de prevenire și răspuns locale constituie prioritatea esențială.

Principalele lor responsabilități, pe fazele dezastrului, sunt:

a) în faza pre – dezastru:

- instituie măsurile de prevenire a situațiilor de urgență, analizează anual și ori de câte ori este nevoie activitatea desfășurată și adoptă măsuri pentru îmbunătățirea acesteia;
- aprobă organizarea activității de apărare împotriva situațiilor de urgență la nivelul unității administrativ- teritoriale;

- hotărâsc înființarea serviciilor voluntare pentru situații de urgență, aprobă regulamentul de organizare și funcționare a acestora, asigură încadrarea cu personal, dotarea și finanțarea cheltuielilor de întreținere și funcționarea acestuia în condiții de operativitate și eficiență în conformitate cu criteriile minime de performanță;
- aprobă planurile anuale și de perspectivă pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare destinate prevenirii și gestionării situațiilor de urgență;
- elaborează planurile urbanistice generale, corelate cu hărțile de risc și asigură respectarea prevederilor acestor documentații;
- determină necesitățile comunității locale privind resursele mobilizabile, materiale, utilaje și financiare în caz de dezastre;
- asigură mobilizarea populației la acțiunile de apărare împotriva situațiilor de urgență și organizează exerciții și aplicații, sub conducerea organelor abilitate în vederea pregătirii intervenției operative;
- asigură organizarea și instruirea grupurilor de voluntari în vederea participării la acțiunile de salvare-evacuare a populației afectate de dezastre.

b) pe timpul dezastrului:

- desfășoară activitățile cuprinse în legislația în vigoare privind managementul situațiilor de urgență;
- menține în stare de funcționare drumurile și accesele în zonele calamitate;
- coordonează acțiunile de ajutor;
- înființează centre de informare în zona în care s-a produs dezastrul care să îndeplinească și funcția de transmitere a avertizării individuale a cetățenilor în cazul în care sistemele de înștiințare - alarmare nu sunt disponibile, pe durata situației de urgență;
- asigură condițiile necesare pentru acordarea asistenței medicale;
- asigură evacuarea persoanelor sau bunurilor periclitare potrivit planurilor întocmite și condițiile corespunzătoare de trai, evidența populației evacuate, asigurarea primirii și cazării persoanelor evacuate, instalarea taberelor de evacuați, recepția și depozitarea bunurilor evacuate, securitatea și paza zonelor evacuate;
- coordonează acțiunile pentru asigurarea necesităților esențiale ale persoanelor sau comunităților izolate.

c) post dezastru:

- participă la acțiunile de înlăturare a efectelor dezastrului, de refacere a locuințelor și gospodăriilor afectate de dezastre;
- coordonează acțiunile de aprovizionare cu hrană și îmbrăcăminte și de distribuire a acestora, precum și pentru cazarea în locuințe temporare;
- asigură condițiile pentru asistența sanitară;
- coordonează activitățile de reconstrucție și restaurare a activității normale;
- organizează activități de ajutor financiar.

Instituții și operatori economici

Instituțiile publice și operatorii economici au un rol important în ceea ce privește prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență. Pe de o parte, pot suferi un impact direct ca urmare a manifestării unui anumit risc, iar pe de altă parte, în numeroase cazuri, reprezintă chiar sursa de risc și punctul de declanșare a unei situații de urgență.

Din punct de vedere al accidentelor industriale în care sunt implicate substanțe periculoase, operatorii economici au următoarele obligații:

- să notifice autorităților competente inventarul de substanțe;
- să întocmească politica de prevenire a accidentelor majore, respectiv raportul de securitate;
- să elaboreze un plan de urgență internă;
- să informeze imediat autoritățile competente în cazul producerii unui accident major;
- să informeze corect și complet populația din zonele de planificare la urgență;

- să desfășoare exerciții de verificare a planurilor și pregătire a forțelor proprii de intervenție;
- să permită inspecția autorităților competente;
- să ia toate măsurile necesare pentru a preveni producerea accidentelor și pentru a limita, în cazul producerii, consecințele acestora asupra sănătății populației și a calității mediului.

Din punct de vedere al accidentelor nucleare sau radiologice, instituțiile publice și operatorii economici au următoarele obligații principale:

- monitorizarea radioactivității mediului;
- întocmirea prognozelor și predicțiilor cu privire la contaminarea radioactivă a mediului, a produselor agroalimentare și a populației din zonele potențial contaminate;
- notificarea autorităților asupra accidentului;
- elaborarea planurilor de protecție și intervenție în caz de accident nuclear / radiologic;
- desfășurarea de exerciții de urgență pe și în afara amplasamentului.

Din punct de vedere al prevenirii incendiilor, instituțiile publice și operatorii economici trebuie să îndeplinească obligațiile prevăzute în legislația specifică și în Normele generale de apărare împotriva incendiilor.

Acte normative de referință

- L nr. 481/2004 modificată și completată, republicată privind protecția civilă.
- L nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor .
- Ordinul MAI nr. 132/2007 pentru aprobarea Metodologiei de elaborare a Planului de analiză și acoperire a riscurilor și a Structurii-cadru a Planului de analiză și acoperire a riscurilor
- Ordinul MAI nr. 1184/2006 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și asigurarea activității de evacuare în situații de urgență.
- Ordonanța de Urgență nr. 21 din 15 aprilie 2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență.
- H.G nr. 94/2014 privind organizarea și funcționarea Comitetului Național pentru Situații speciale de Urgență.
- H.G nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc.
- Ordinul MAI nr. 886 din 30 septembrie 2005 pentru aprobarea Normelor tehnice privind Sistemul național integrat de înștiințare, avertizare și alarmare a populației.
- H.G nr. 1669/2005 privind constituirea și funcționarea Comitetului Director de Asigurare la Dezastre
- Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare
- Ordinul comun 459/78 din 2019 al Ministerului Administrației și Internelor și al Ministerului și Gospodăririi Apelor privind gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale.
- H.G nr. 1286/2004 privind aprobarea Planului general de măsuri preventive pentru evitarea și reducerea efectelor inundațiilor.
- Legea nr. 575/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a V-a - Zone de risc natural.
- H.G nr.182/2006 pentru aprobarea Regulamentului privind apărarea împotriva efectelor dezastrelor produse de seisme și/sau alunecări de teren
- H.G nr. 372/2004 pentru aprobarea Programului Național de Management al Riscului Seismic
- Ordinul comun nr. 1995/1160/2005 al Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și al Ministerului Administrației și Internelor pentru aprobarea Regulamentului privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență specifice riscului la cutremure și/sau alunecări de teren
- H.G nr. 372 din 18/03/2004 pentru aprobarea Programului Național de Management al

Riscului Seismic.

- Legea nr. 59/2016 privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase.

- Ordinul MAI nr. 735/2005 privind evidența, gestionarea, depozitarea și distribuirea ajutoarelor interne și internaționale destinate populației în situații de urgență

CAPITOLUL II

Caracteristicile unității administrativ –teritoriale

SECȚIUNEA 1

Amplasare geografică și relief

Comuna Sâg este situată în extremitatea sud-vestică a județului Salaj, la Izvoarele Barcaului, la 36 km de municipiul Zalau- reședința de județ și 28 km de cel mai apropiat oraș- Sîmleul Silvaniei

Teritoriul comunei este situat la contactul dintre Depresiunea Silvaniei, Munții Plopiș și Munții Meses, având o suprafață de 87,88 km², ceea ce reprezintă 2,20% din suprafața județului Salaj.

Comuna Sâg se învecinează cu:

- EST-comuna Cizer
- NORD-EST -comuna Banisor
- NORD- VEST- comuna Valcaul de Jos
- SUD-VEST- comuna Borod, județul Cluj
- SUD- comuna Negreni, județul Cluj
- SUD- EST- comuna Ciucea, județul Cluj

Sub aspectul reliefului, evidențiem potențialul oferit de relieful predominant de dealuri, munți și piemonturi joase. O parte din comună este străbătută de Munții Plopiș (satele Tusa, Sârbi și Mal) , care pe teritoriul comunei Sâg ating o înălțime de până la 882 m (Vârful Merișor) și o desfășurare în lățime de până la 15 km. O parte din Piemontul Oșteana aflat pe teritoriul comunei Sâg (satele Tusa, Sârbi și Mal) constituie zona de legătură dintre Munții Meseșului și Munții Plopișului și care atinge frecvența a înălțimilor între 400 – 600 m. Delurile Bănișorului (satele Sâg și Fizeș), cuprinse între Valea Barcăului și Valea Crasnei, cu altitudini medii pe teritoriul comunei de 300 – 400 m.

SECȚIUNEA a-2-a

Caracteristici climatice

Au cea mai mare influență asupra agriculturii, temperatura medie anuală fiind de 8°C. Zilele de vară cu temperaturi peste 25°C înregistrate în această regiune sunt în jur de 45 pe an, iar cele de peste 30°C sunt între 10 – 15 pe an. În schimb iarna numărul zilelor cu temperaturi de sub – 20°C sunt redus, în luna ianuarie acestea reprezentând 6% din totalul zilelor geroase, iar în februarie 1%, afectând în special vița de vie.

Cantitatea medie anuală de precipitații variază între 700 mm/an în zonele mai joase și 1000 mm/an în zonele mai înalte. Valorile maxime apar la sfârșitul primăverii și începutul verii. Maximele de vară apar frecvent sub formă de ploi torențiale.

SECȚIUNEA a-3-a

Rețeaua hidrografică

Rețeaua hidrografică a comunei Sâg este reprezentată de o rețea de văi: Valea Banului, Sâgului, Călinii, Șteii, Topliții, Boului, Corbului și Dobrei , care se varsă în rețeaua de râuri aflată pe teritoriul județului Sălaj: Râul Someș, Crasna și Barcău și aparține bazinelor hidrografice Someș – Tisa cât și bazinului hidrografic al Crișurilor.

SECȚIUNEA a-4-a

Populație

Comuna Sâg este formată din punct de vedere administrativ din următoarele sate: - Sâg, centrul de comună;

- Mal;
- Tusa;
- Fizeș;
- Sârbi.

Total populație pe comună: 3225 locuitori

Populația comunei - Recesământ 2011

Nr. crt	Satul	Populația
1.	Sâg	640
2.	Mal	1231
3.	Tusa	734
4.	Fizeș	354
5.	Sârbi	266

Structura pe etnii:

români:	2430
maghiari:	4
rromi:	694
slovaci:	97

Densitatea populației

Densitatea populației este data de raportul dintre numărul populației și spațiul pe care îl ocupă, și anume 40,6 loc/km².

SECȚIUNEA a-5-a

Căi de transport

Căi rutiere: Accesul în comuna Sâg se realizează pe cale auto, din direcția Zalău pe DJ 191 C (Zalău – Crasna) și DJ 191 E (Crasna – Sâg), din direcția Vama Borș, Oradea pe E 60 (Oradea – Ciucea) și DJ 191 D (Ciucea - Tusa – Sâg) sau pe DN 19 B (Oradea – Nușfalău și DJ 191 D (Nușfalău – Sâg), din direcția Satu Mare pe E 81 (Satu Mare – Zalău) și DJ 191 C (Zalău – Crasna), DJ 191 E (Crasna – Sâg), din direcția Cluj pe E 60 (Cluj – Ciucea) și DJ 191 D (Ciucea – Tusa – Sâg).

În cadrul comunei accesul se poate face pe DJ 191 E și DJ 191 D (drum județean ce se întinde pe teritoriul comunei Sâg 20 km, până la limita cu județul Cluj) străbătând satele comunei Sâg: Fizeș, Sâg și Tusa), DC 84 (DJ 191 E – Sâg – Sârbi – Mal), reabilitat prin PNDL, drumul de legătură între satul Tusa și Rezervația peisagistică “Tusa – Barcău” reabilitat cu fonduri din bugetul local, drumul forestier „Dealul Corbului reabilitat prin programul SAPARD, precum și aproximativ 17 km de strazi ce cuprind satele Mal, Sârbi și Tusa reabilitate prin PNDL.

Drumurile locale de exploatare agricolă și forestieră asigură legătura spre gospodăriile răzlețe apartinătoare sau spre obiectivele de interes turistic.

Lungimea totală a rețelei de căi rutiere din Depresiunea Sivaniei este de 323 km, dintre care drumurile de interes județean reprezintă 45,6%, în timp ce ponderea drumurilor comunale este de 48,6%.

Pe raza comunei nu trece nici o cale ferată, cea mai apropiată stație este la Nușfalău, iar cea mai apropiată gară la Ciucea, jud. Cluj.

SECȚIUNEA a-6-a

Dezvoltare economică

Principala funcție economică a comunei Sâg este agricultura, funcție accentuată și de faptul că pe teritoriul comunei Sâg nu există nici o unitate economică cu profil industrial. În prezent, pe raza comunei, își desfășoară activitate 15 unități economice în domeniul comerțului cu amănuntul și trei în domeniul prestațiilor de servicii.

SECȚIUNEA a-7-a

Infrastructuri locale

În privința dotărilor sanitare în centrul de comună există un dispensar medical, dat în folosință în anul 1962, dar care a fost modernizat în anii 1993 – 1994 respectiv 2014

Din anul 2000 în incinta dispensarului funcționează și o farmacie alături de două cabinete, unul de medicină generală și celălalt de stomatologie.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL

Bazinul geografic din care unitatea noastră își colectează elevii este de aproximativ 110 km² (numai com Sâg are 88 km²). Zona are un specific premontan dar înglobează și însemnate caracteristici montane.

Populația din zonă în marea ei majoritate își câștigă existența din valorificarea produselor agricole, mai ales animaliere. Datorită condițiilor fizico – geografice mai aspre, culturile agricole dau producții mici însă necesită muncă foarte multă, munca la care sunt atrași în procent foarte mare și elevii. Nivelul cultural al populației este foarte stratificat. Întâlnim și categorii cu nivel bun cultural dar majoritatea locuitorilor sunt slab culturalizați iar în unele zone cum ar fi cătunele Dealul Corbului (sat Tusa) sau Mal II (sat Mal) precaritatea culturală predomină.

Din cele arătate mai sus se pot deduce câteva puncte slabe în raport cu cerințele școlii:

distanța foarte mare de la domiciliul elevilor până la școală
accesul către școală mult îngreunat – din unele zone – pe timp ploios sau frigos.

suprasolicitarea elevilor în activități gospodărești în detrimentul învățării.

slabe resurse materiale pentru susținerea cerințelor minimale ale școlii – rechizite, cărți etc.

Familia nu constituie întotdeauna un suport prea solid în favoarea frecventării cu regularitate a cursurilor.

Unitatea școlară în prezent

În anul școlar 2019-2020, Școala Profesională Sig cuprinde:

6 grupe de învățământ preșcolar

10 posturi de învățător

8 clase gimnaziale (V - VIII)

o clasă a XI profil tinichigiu vopsitor auto

o clasă a IX – a tinichigiu vopsitor auto

o clasă a X – a tâmplar universal

Unitatea noastră școlară coordonează 2 grădinițe în localitatea Mal, respectiv Mal I și Mal II

CULTURĂ ȘI ARTĂ

În fiecare localitate din comună este câte un cămin cultural, mai puțin corespunzător

desfășurării unor activități culturale.

Comuna Sâg are pe teritoriul ei două biserici de lemn cuprinse în Lista Monumentelor Istorice. Biserica de lemn cu hramul Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril, situată în localitatea Sârbi a fost construită în anul 1707. Unii cercetători afirmă că această biserică a fost modelul după care s-a orientat conducătorul iobagilor Horea, când a construit monumentul istoric de la Cizer, comuna vecină, mult mai târziu în anul 1773. Pictura interioară este de factură bizantină, datând din anul 1824, care se păstrează în condiții foarte bune și în prezent.

În prezent biserica se află într-o stare foarte bună unde credincioșii, în continuare își desfășoară serviciile religioase, până la terminarea noii biserici care în prezent este în construcție.

Cealaltă biserică care la rândul ei este declarată monument de arhitectură, este biserica de lemn din satul Tusa, tot cu hramul Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril și care a fost construită în anul 1740, fiind strămutată aici din satul Șeredei, județul Sălaj, pe la începutul secolului al XVIII – lea. Vechimea ei este dovedită de o inscripție pe o evanghelie, tipărită la București în anul 1723.

Specificul etnografic al comunei este variat, aceasta datorită, atât întinderii mari a comunei cât și faptul că se găsește într-o zonă de interferență cu specific autohton Comuna Sâg dispune de un potențial turistic mai mult decât remarcabil, caracterizat de o situație geografică favorabilă, plină de pitoresc și diversitate ale peisajului.

Dacă urmărim turismul în comuna Sâg putem observa că resursele turistice sunt destul de multe și foarte interesante, dar slab exploatate.

Prin așezarea sa, comuna Sâg se găsește la interferența a trei județe (Sălaj, Cluj, Bihor și la 20 km de drumul european E60, Oradea – Cluj), în zona premontană a Munților Plopiș, într-o zonă cu un potențial turistic deosebit, comuna Sâg are perspective mari de dezvoltare prin turism. Resursele turistice prin varietatea și complexitatea lor, au o valoare ridicată ceea ce conferă zonei un grad ridicat de interes turistic atât vara cât și în anotimpul alb (stratul de zăpadă persista circa 4-5 luni pe an, având o grosime medie de circa 30 - 50 cm). Pentru evaluarea potențialului turistic trebuie luat în considerare potențialul natural și potențialul antropic atât pe plan local cât și al vecinătăților.

Pe teritoriul comunei Sâg se întâlnesc următoarele zone naturale, ca obiective turistice:

Rezervația peisagistică Tusa - Barcău – reprezintă o rezervație fosilieră și carstică, în suprafața de 13 ha, situată într-o zonă foarte accesibilă și pe cale auto, deoarece drumul de legătură a fost modernizat prin Programul SAPARD, pe distanța de 7 km, până la rezervație;

Izbucul Mare – reprezintă unul dintre principalele izvoare ale râului Barcău ;

Izbucul Mic – reprezintă tot un important izvor al râului Barcău;

Accesul la cele două Izbucuri se face prin Valea Topliții continuând pe Cuptoare pe drumuri forestiere sau pe drumuri modernizate prin Programul SAPARD , spre rezervație.

Platoul Ponor cu Piatra Ciutei zonă din punct de vedere peisagistic extraordinar de frumoasă.

Valea Boului și Valea Topliței – reprezintă cursuri de apă în care se poate fi întâlnit păstrăv indigen;

Păstrăvăria “Izvoarele Barcăului” – accesul la acest obiectiv se poate face auto în condiții foarte bune, deoarece drumul de acces a fost modernizat prin Programul SAPARD, și prin PNDL

Baza de agrement „Izvoarele Barcăului”.

Morile de apă din satul Tusa, care și la această dată sunt în perfectă stare de funcționare.

În privința potențialului antropic putem aminti:

- Biserica de lemn din satul Sârbi, monument de Arhitectură.
- Biserica de lemn din satul Tusa, monument de Arhitectură.

În comuna Sâg turismul poate fi axat pe drumeții în aer liber, practicarea pescuitului de păstrăv indigen în apele rezezi ale afluenților râului Barcău (fiind o zonă foarte accesibilă, pe

poteci și cărări din acest punct de vedere) și putând devenii una dintre cele mai importante baze cu acest profil din Munții Plopișului, și putând fi căutata de turiști din Zalău, Satu Mare, Cluj, Oradea, Arad, Timișoara, dar și din țara vecină Ungaria, datorită distanței mici de la granița cu aceasta, precum și datorită acesului pe căile auto foarte bune.

SECȚINEA a-8-a

Vecinatați, influențe, riscuri transfrontaliere

CAPITOLUL III

Analiza riscurilor generatoare de situații de urgență

Cunoașterea mecanismelor și a condițiilor de producere, a aplotii și a efectelor posibile a acestora, permite o analiză a riscurilor pe tipuri, pe baza datelor și evidențelor statistice-studii prognoze etc. pe raza municipiului/orasului/comunei.

SECTIUNEA I

Analiza riscurilor naturale

Fenomene meteorologice periculoase:

Inundații.

Furtuna

Furtunile sunt parcele organizate de aer cald și umed care au fost forțate să se ridice și să producă fulgere și tunete. Ele sunt căile frecvente ale naturii de a echilibra cantitatea de energie în atmosferă. Furtunile pot crea mai multe fenomene periculoase: ploaie torențială, vânturi puternice, grindina, fulgere și tornade. Într-o furtună, se produce mișcarea aerului pe verticală și o vastă cantitate de energie este transferată.

Vânturile din urma unei furtuni la suprafața ajung la 80 km/h. Pietrele grindinii pot cauza pagube imense lanurilor și proprietarilor în doar câteva secunde și pot răni oameni și animale. Precipitațiile produse sunt de obicei intense dar de scurtă durată- inundațiile sunt asociate cu acest tip de precipitații.

Fulgerele sunt responsabile de multe victime în fiecare an. De asemenea, ele cauzează incendii care amenința vieți și locuințe omenești. Întreruperea curentului cauzată de fulger sau vânturi poate cauza o întrerupere pe scară largă a activităților zilnice oamenilor și operatorilor economici.

La acest tip de risc nu se execută evacuarea populației.

Tornado

Mișcare violentă a aerului sub formă de pâlnie verticală. Aceste fenomene apar în special în zonele temperate și tropicale și au efecte catastrofale: smulg acoperișuri de case, arborii din rădăcini și ridică de la sol oameni, animale și autovehicule. Viteza de rotație poate depăși chiar și 500 de km/h, iar durată este de ordinul zecilor de minute, dar datorită energiei enorme pe care o degajă, pagubele pot fi însemnate.

Seceta

Un hazard natural poate fi cauzat și de lipsa unui element natural, cum ar fi ploaia în cazul secetei. Seceta reprezintă o perioadă extinsă de precipitații sub nivelul normal și golirea depozitelor de apă din sol. Mai simplu, aceasta se întâmplă când mai multă apă este luată dintr-un rezervor decât cea adăugată. Acesta este de obicei rezultatul unei combinații de persistența a presiunii mari într-o regiune, care produce cer senin cu precipitații puține sau neexistente și folosirea excesivă a apei pentru activitățile umane.

Rezultatele secetei pot fi micșorarea producțiilor agricole, micșorarea calității și existenței apei de băut și micșorarea rezervelor de hrană. Astfel, când populația este în continuă creștere și cererea de apă și hrană este mare, implicațiile secetei devin din ce în ce mai serioase.

De asemenea, vegetația moare datorită secetei, riscul incendiilor crește, amenințând

locuințe, lanuri de culturi agricole și vieți. Pe timpul perioadelor de secetă se impune un regim economic pentru consumul de apă, supravegherea atentă a locurilor cu risc de incendiu, depistarea de noi surse de apă pentru nevoile imediate.

Zăpada și gheata

Înzăpezirile, de regula au caracter aparte privind măsurile de protecție, în sensul că acest gen de riscuri cu rare excepții, se formează într-un timp mai îndelungat și există posibilitatea de a lua unele măsuri, astfel încât mare parte din efectele acestora să fie reduse. În aceste împrejurări se recomandă tuturor cetățenilor aflați în zonă, să se informeze permanent asupra condițiilor meteorologice și să rămână în locuințe, asigurându-se necesarul de hrană, apă, combustibil pentru încălzit, iluminat, lopată etc.

Ele îngreunează în special deplasarea mijloacelor de transport de toate tipurile, activitatea în gospodăriile populației și a operatorilor economici privind aprovizionarea cu materie primă, energie și gaze, precum și telecomunicațiile. Zăpada poate fi umedă, cauzând condiții de apă și inundații sau solidă, în combinație cu ploaia cauzând polei. Zăpada solidă duce la ger și viscol, combinată cu vânturile înalte. În zonele deluroase, avalanșele sunt un hazard comun provocat de zăpada.

Activitatea de apărare împotriva zăpezii se desfășoară în baza „Programului de măsuri pentru perioada de iarnă” aprobat, anual, de către consiliu local.

Pentru conducerea intervenției în caz de înzăpeziri, se desfășoară următoarele acțiuni:

- recunoașterea locului și estimarea urmărilor
- organizarea dispozitivului de acțiune și repartizarea echipajelor și mijloacelor pe puncte de lucru și urgențe
- stabilirea căilor de acces și asigurarea legăturilor între diferite formațiuni și punctele de lucru, stabilirea legăturilor cu cei surprinși de înzăpezire, organizarea corectă a lucrărilor de salvare și evacuare a acestora, asigurarea protecției împotriva degerăturilor și înghețului.

Volumul de muncă pentru reluarea normală a activităților economico-sociale necesită un număr mare de mijloace mecanice specializate și un număr mare de oameni, practic întreaga populație aptă, operatorii economici și asociațiile de proprietari au obligația participării la activitatea de dezăpezire.

Sunt stabilite următoarele praguri critice pentru înzăpezire:

- 40 cm strat zăpadă nou depus
- 25 cm strat de zăpadă depus peste stratul vechi

Combinată cu intensificări puternice ale vântului, căderile mari de zăpadă pot produce întroieniri în zonele periferice, blocaje de circulație, pagube materiale, modificări ale configurației căilor de circulație.

Incendii de pădure

Incendiul se produce întotdeauna când sunt împreună trei elemente: aerul, căldura și combustibilul. Cea mai mare parte din riscurile de incendiu de pădure apar atunci când este secetă și cald. Pădurea trebuie considerată în integralitatea sa un combustibil potențial. Flăcările pot afecta vegetația vie (ramuri, frunze) sau moartă (ace, arbori uscați) precum și gospodăriile din zonă.

Se consideră incendiu de pădure atunci când este distrusă suprafața minimă de un hectar și cel puțin o parte a părților superioare ale vegetației pitice, arbuștilor sau arborilor. Perioada anului cea mai propice incendiilor de pădure este vara. Seceta, slabul conținut de apă al solului și turiștii care nu respectă măsurile de prevenire a incendiilor în pădure, pot să favorizeze producerea incendiilor.

Influența factorilor naturali, condițiile meteo și caracteristicile vegetației contribuie la propagarea incendiilor. Vântul accelerează uscarea solului și vegetației și crește riscurile de propagare a incendiilor la mare distanță. De asemenea, fulgerele sunt la originea începuturilor de incendiu, pe timpul perioadelor cele mai calde ale anului.

Printre cauzele cele mai frecvente de incendiu se disting factorii naturali și factorii legați de activități umane.

Pe lângă amenințările normale ale flăcărilor fierbinți ce cauzează arderea materialelor, focul poate trimite cantități vaste de cenușă în atmosferă, cauzând inhibiția dezvoltării plantelor, reducând vizibilitatea și intervenind în probleme ale aparatului respirator. Poate fi și locul propice pentru instalarea alunecărilor de teren, prin distrugerea vegetației și lăsând regiunile de deal vulnerabile la căderi masive de precipitații după ce focul s-a stins.

Fenomene distructive de origine geologică

Cutremurele sunt evenimente imprevizibile, care apar ca rezultat al presiunii degajate în timpul mișcărilor tectonice. Ele sunt cele mai întâlnite de-a lungul limitelor plăcii tectonice dar pot apărea aproape oriunde. Majoritatea acestora își au originea în zona Vrancei, altele în zonele subcarpatice și mai puțin în părțile de nord - vest ale țării.

După adâncimea la care se produc, cutremurele pot fi de suprafață (50- 250 km.) sau la adâncime (250- 700km).

Mărimea cutremurului (magnitudinea), care evaluează energia eliberată prin deplasarea rocilor tectonice, se măsoară pe scara Richter, iar amploarea distrugerilor produse (intensitatea) se măsoară pe scara Mercalli. Chiar dacă de obicei durează câteva secunde, cutremurele pot cauza pagube pe arii extinse clădirilor, țevilor de apă și gaze, liniilor de curent electric și comunicații și șoselelor. Focul cauzat de țevile de gaze și de căderea liniilor de curent este o cauză primară de pagube.

Alunecări de teren

Alunecările de teren sunt fenomene naturale majore care, de regulă, se produc pe versanții dealurilor, prin deplasarea rocilor de-a lungul pantei sau lateral ca urmare a unor fenomene naturale (ploi torențiale, mișcări tectonice, prăbușiri grote sau eroziuni puternice ale solului, distrugerea plantațiilor etc). Astfel de fenomene includ căderea pietrelor și avalanșe. Alunecările de teren cauzează pagube imense pentru căile de transport, proprietăți agricole și locuințe. Ele se pot declanșa și urmare altor hazarde precum cutremurele, ploile torențiale.

Măsurile planificate pentru prevenire, protecție și intervenție în cazul alunecărilor de teren sunt similare cu cele aplicate în caz de cutremur. O particularitate o constituie faptul că evenimentul, cu rare excepții, nu se desfășoară chiar prin surprindere. Alunecările de teren se pot desfășura cu viteze de 1,5 – 3 m/s, iar în unele situații și peste 3 m/s, oferind posibilitatea pentru realizarea unor măsuri în astfel de situații. În aceste condiții, un rol important revine acțiunilor de observare a condițiilor de favorizare a alunecărilor de teren și alarmării (avertizării) populației în timp util realizării protecției.

SECȚIUNEA a-2-a

Analiza riscurilor tehnologice

Riscuri industriale

De transport și depozitare produse periculoase

Transport rutier

Transport feroviar

Transport rețele magistrale

Prăbușiri de construcții, instalații sau amenajări

Eșecul utilităților publice

Căderi de obiecte din atmosferă sau din cosmos

Muniție neexplodată

Sub denumirea generală de muniții sunt incluse următoarele: cartușe de toate tipurile, proiectilele, bombele, torpilele, minele, petardele, grenadele și orice elemente încărcate cu substanțe explozive. În timp de pace și război un mare rol îl prezintă acțiunea de identificare a muniției și apoi neutralizarea acestora în poligoane speciale și de un personal calificat în acest domeniu. Detectarea propriuzisă (nu intamplatoare) a muniției rămășițe neexplodată se face de către formațiunile de specialitate (echipe pirotehnice), folosind dispozitive speciale, cu mari performanțe, care pot detecta muniția la mari adâncimi.

La descoperirea oricărui tip de muniție (în special de elevi, tineri etc.) trebuie respectate

următoarele reguli:

- sa nu fie atinse, lovite sau mișcate;
- sa nu se încerce sa se demonteze focoasele sau alte elemente componente;
- sa nu fie ridicate, transportate si depozitate in locuințe sau grămezi de fier vechi;
- sa se anunțe imediat organele de politie, care la rândul lor anunța organele de protecție civila si care intervin pentru ridicarea muniției respective. La locul descoperirii muniției, organele de politie asigura paza locului pana la sosirea organelor de protecție civila;

SECȚIUNEA a-3-a

Analiza riscurilor biologice

Cuprinde referiri cu privire la inventarierea și analizarea surselor potențiale de izbucnire a unor epidemii /epizootii în construcții, ferme zootehnice, spitale de boli contagioase, laboratoare de analize epidemiologice, colonii de muncitori, zone locuite paupere - fără utilități publice, tabere de sinistrați sau refugiați etc. - și poluările accidentale.

SECȚIUNEA a-4-a

Analiza riscurilor de incendiu

Cuprinde referiri cu privire la analiza și diferențierea riscurilor de incendiu după context: statistica incendiilor și a altor situații de urgență, evidențele existente pe localități, operatori economici, instalații publice etc., fond construit, vegetație sau vehicule.

SECȚIUNEA a-5-a

Analiza riscurilor sociale

Cuprinde referiri cu privire la analiza riscurilor sociale în funcție de evidențele existente privind adunări, târguri, festivaluri și alte manifestări periodice cu afuență mare de public și mișcările sociale posibile, în raport de politica socială și situația forței de muncă din zonă.

SECȚIUNEA a 6-a.

Analiza altor tipuri de riscuri cum sunt descarcerări, asistență medicală și transport medical, deblocări de persoane, evacuare și autoevacuare, distrugerea focarelor de infecție și parazitare, salvarea de la înălțime/ scoaterea din puțuri a animalelor căzute și persoanelor labile psihic hotărâte să se sinucidă, dar și altele precum scoaterea apei de la subsoluri de bloc, beciuri și fântâni inundate .

CAPITOLUL IV

Acoperirea riscurilor

SECȚIUNEA 1

Conceptia desfășurării acțiunilor de protecție-intervenție

Elaborarea concepției de desfășurare a acțiunilor de protecție-intervenție constă în stabilirea etapelor și fazelor de intervenție, în funcție de evoluția probabilă a situațiilor de urgență, definirea obiectivelor, crearea de scenarii pe baza acțiunilor de dezvoltare, a premiselor referitoare la condițiile viitoare (completarea alternativelor față de obiectivele urmărite, identificarea și alegerea alternativei de acțiune optime și care recomandă planul de acțiune ce urmează să fie aplicat), selectarea cursului optim de acțiune și stabilirea dispozitivului de intervenție, luarea deciziei și precizarea /transmiterea acesteia la structurile proprii și celor de cooperare.

Pentru fiecare categorie de risc se întocmesc și actualizează planuri de protecție și intervenție ce se vor constitui anexe la prezentul plan de analiză și acoperire a riscurilor.

La proclamarea „STĂRII DE ASEDIU” sau a „STĂRII DE URGENȚĂ” se vor executa următoarele măsuri :

- verificarea și actualizarea documentelor de conducere ;

- introducerea serviciului operativ ;
 - stabilirea măsurilor pentru asigurarea evacuării imediate a materialelor existente în adăposturile pentru populație;
 - verificarea instalațiilor de acționare a iluminatului public ;
 - verificarea și aducerea în stare de funcționare a aparatului și mijloacelor de înștiințare-alarmare;
 - completarea materialelor necesare dotării formațiunilor de protecție civilă;
 - intensificarea pregătirii comisiilor și formațiunilor de protecție civilă /SVSU
- La declararea mobilizării generale / parțiale sau a stării de război se asigură capacitatea completă de protecție civilă.

La primirea mesajului „PREALARMĂ AERIANĂ” se execută următoarele activități :

- alarmarea persoanelor prevăzute să ocupe punctul de comandă / conducere ;
- verificarea mijloacelor de transmisiuni și instalațiilor din punctul de comandă ;

- întărirea pazei și apărării punctului de comandă ;
- urmărirea evoluției evenimentului pentru care s-a primit mesajul ;
- analizarea și interpretarea situației;
- verificarea și pregătirea C.L:S.U. și S.V.S.U.

La primirea semnalului „ALARMĂ AERIANĂ” sau „DEZASTRE” se execută următoarele activități :

- transmiterea semnalului la operatorii economici posibil afectați din raza administrativă;
- introducerea semnalului „ALARMĂ AERIANĂ” sau, după caz, „DEZASTRE” pe teritoriul localității și respectiv în zonele posibil afectate;
- verificarea și pregătirea pentru intervenție a formațiunilor SVSU;
- intensificarea observării prin formațiunile de specialitate ale SVSU, centralizarea informărilor și trimiterea sintezei lor (rapoartelor operative) la eșalonul superior;
- analizarea și interpretarea situațiilor de la etapă la etapă;
- pregătirea acțiunilor de intervenție;

SECȚIUNEA a-II-a

Etapele de realizare a acțiunilor

Desfășurarea intervenției cuprinde următoarele operațiuni principale:

- a) alertarea și /sau alarmarea serviciilor profesionist, voluntar și private pentru situații de urgență în vederea pregătirii și executării intervenției;
- b) informarea personalului de conducere asupra situației create;
- c) deplasarea la locul intervenției;
- d) intrarea în acțiune a forțelor, amplasarea mijloacelor și realizarea dispozitivului preliminar de intervenție;
- e) transmiterea dispozițiilor preliminare;
- f) recunoașterea, analiza situației, luarea deciziei și darea ordinului de intervenție;
- g) evacuarea, salvarea și /sau protejarea persoanelor, animalelor și bunurilor;
- h) realizarea, adaptarea și finalizarea dispozitivului de intervenție la situația concretă;
- i) manevra de forțe;
- j) localizarea și limitarea efectelor evenimentului (dezastrului);
- k) înlăturarea unor efecte negative ale evenimentului (dezastrului);
- l) regruparea forțelor și mijloacelor după îndeplinirea misiunii;
- m) stabilirea cauzei producerii evenimentului și a condițiilor care au favorizat evoluția acestuia;
- n) întocmirea procesului-verbal de intervenție și a raportului de intervenție;
- o) retragerea forțelor și mijloacelor de la locul acțiunii în locul de dislocare permanentă;
- p) restabilirea capacității de intervenție;

q) informarea primarului și a eșalonului superior.

Măsuri pe timpul producerii dezastrului:

- salvarea (prevenirea și protecția) populației, animalelor, bunurilor materiale și valorilor de patrimoniu, de acțiunile distructive ale dezastrului prin înștiințare, alarmare și evacuare sau dispersare temporară, adăpostire, descarcerare;
- decontaminarea chimică radioactivă a personalului, terenului, clădirilor, instalațiilor și echipamentului, în cazul producerii unor accidente nucleare sau chimice;
- limitarea și înlăturarea avariilor la rețelele de utilitate publică;
- izolarea focarelor epidemiilor sau epizootiilor;
- acordarea primului ajutor, trierea și evacuarea răniților la formațiunile medicale fixe sau mobile cele mai apropiate;
- acordarea asistenței medicale specializate și spitalizarea persoanelor rănite, arse, iradiate, contaminate, intoxicate;
- amenajarea unor spații de locuit improvizate sau specializate, inclusiv a unor tabere de sinistrați (refugiați), pentru persoanele rămase fără locuințe;
- paza și supravegherea zonelor calamitate; colectarea, depozitarea, transportul și distribuirea ajutoarelor umanitare de strictă necesitate pentru populația rămasă fără locuințe;
- paza și însoțirea convoaielor umanitare;
- înlăturarea tuturor urmărilor dezastrului și participarea la refacerea condițiilor pentru reluarea, în stare de normalitate a activităților sociale și economice;

Toate acestea se pot desfășura succesiv sau simultan în faza de producere a dezastrului precum și după producerea acestuia (post-dezastru), în acest ultim caz, misiunile fiind împărțite în misiuni post-dezastru pe termen scurt, pe termen mediu, respectiv pe termen lung.

Prevenirea situațiilor de urgență generate de riscuri naturale

Activitatea de prevenire a situațiilor de urgență generate de riscuri naturale presupune un efort conjugat și multidisciplinar, implicând resurse umane și materiale deosebite. Cum împiedicarea manifestării acestor riscuri nu este posibilă, activitatea de prevenire are în vedere influențarea caracteristicilor legate în primul rând de vulnerabilitatea populației, bunurilor materiale și proprietății, prin măsuri și acțiuni de apărare.

Obiectivele specifice sunt:

- a) identificarea și delimitarea zonelor expuse riscului;
- b) întreținerea lucrărilor și amenajărilor de apărare și realizarea unor noi în zonele expuse riscului;
- c) implementarea sistemelor de prognoză, avertizare și alarmare;
- d) întocmirea planurilor de apărare în vederea unei gestionări eficiente a situațiilor de urgență determinate de manifestarea riscului specific:
 1. planuri de intervenție;
 2. planuri de înștiințare-alarmare a populației;
 3. planuri de evacuare a populației în cazul situațiilor de urgență;
 4. asigurarea logistică în cazul situațiilor de urgență;
- e) elaborarea hărților de risc pentru localitățile vulnerabile;
- f) elaborarea politicilor de amenajare a teritoriului în concordanță cu hărțile de risc;
- g) implementarea unor sisteme de asigurări obligatorii pentru locuințele din zonele de risc;
- h) pregătirea populației și a autorităților privind responsabilitățile și modul de acțiune în fazele pre-dezastru, dezastru și post-dezastru;
- i) elaborarea unor programe naționale și locale care să vizeze strămutarea comunităților din zonele de risc major, în care nu se pot aplica alte măsuri de reducere a riscului sau acestea nu sunt viabile din punct de vedere al costurilor.

Prevenirea situațiilor de urgență generate de riscuri tehnologice

Din punct de vedere al riscurilor tehnologice, activitatea de prevenire are drept obiectiv evitarea manifestării acestora prin aplicarea unor măsuri și acțiuni încă din etapa de proiectare, continuând în fazele de exploatare și dezafectare în condiții de siguranță.

Accidente industriale

Prevenirea accidentelor industriale reprezintă un aspect deosebit de important, fiind reglementată printr-o serie de acte normative, în conformitate cu reglementările existente la nivelul Uniunii Europene și presupune obiective concrete și responsabilități pentru toate componentele Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență.

Principalele obiective specifice sunt:

- a) identificarea și realizarea unui inventar unic cu operatorii economici care produc sau transportă substanțe periculoase pe teritoriul municipiului/orașului/comunei;
- b) elaborarea unor politici eficiente de prevenire a accidentelor majore și aplicarea practică a acestora;
- c) reducerea riscului tehnologic prin utilizarea celor mai sigure tehnici disponibile și re tehnologizare;
- d) reducerea impactului negativ asupra comunităților și mediului prin politici coerente de amenajare și utilizare a teritoriului;
- e) implementarea unui sistem de management de siguranță, la nivelul operatorului economic, care să conducă la o gestionare mai eficientă a accidentelor pe amplasamente;
- f) elaborarea unor planuri de urgență externă viabile și care să ofere un instrument eficient autorităților administrației publice locale pentru limitarea și înlăturarea efectelor accidentelor industriale în exteriorul amplasamentelor;
- g) dezvoltarea cooperării între comunitățile locale și operatorii economici, pentru asigurarea măsurilor de protecție a populației în zonele de planificare la urgență;
- h) elaborarea unor programe pentru conștientizarea populației expuse, prin îmbunătățirea comunicării cu publicul și implicarea mass-media;
- i) îmbunătățirea colaborării în context transfrontalier, în vederea mai bune gestionări a situațiilor de urgență declanșate de accidente industriale în care sunt implicate substanțe periculoase.

Accidente pe timpul transportului materialelor periculoase

Prevenirea accidentelor pe timpul transportului materialelor periculoase constituie o activitate de interes național și este reglementată prin legislație specifică, în conformitate cu acordurile internaționale la care România este parte.

Principalele obiective sunt:

- a) realizarea hărților de risc cu rutele cele mai susceptibile la accidente de transport în care sunt implicate materiale și deșeuri periculoase;
- b) realizarea unui sistem de monitorizare a transporturilor de materiale periculoase în vederea asigurării unei intervenții oportune și operative în caz de accidente;
- c) elaborarea unor planuri județene de răspuns la accidente de transport în vederea unei gestionări adecvate.

Prevenirea incendiilor

1. Exercițarea autorității de stat în domeniul apărării împotriva incendiilor prin activități de reglementare, avizare, autorizare, atestare, control, organizarea apărării împotriva incendiilor, supravegherea pieței, recunoașterea și desemnarea organismelor pentru atestarea conformității produselor cu rol în satisfacerea cerinței securitate la incendiu, auditul de supraveghere a persoanelor fizice și juridice atestate, stabilirea răspunderii juridice și sancționarea persoanelor vinovate de încălcarea prevederilor legii.

2. Optimizarea activității de avizare a proiectelor pentru anumite categorii de construcții și autorizarea la punerea în funcțiune a acestora în vederea asigurării cerinței esențiale de securitate la incendiu a construcțiilor și instalațiilor aferente și ale exigențelor utilizatorilor.

3. Implementarea codurilor de proiectare bazate pe performanță și a metodelor

ingineriei securității la incendiu în domeniul proiectării și realizării investițiilor. Totodată se va acționa pentru cunoașterea prevederilor reglementărilor privind noua clasificare europeană a produselor pentru construcții din punct de vedere al comportării la foc de către producători, patroni, utilizatori și proiectanți, pentru a asigura un nivel competitiv pentru produsele și serviciile de proiectare naționale.

4. Operaționalizarea serviciilor publice voluntare pentru situații de urgență la nivelul comunității locale în vederea reducerii numărului mare de victime și incendii la gospodăriile populației.

5. Crearea unui cadru legislativ adecvat în vederea înființării, echipării, dotării și pregătirii serviciilor private pentru situații de urgență, având în vedere tendința dezvoltării aglomerărilor competitive în domeniul întreprinderilor mici și mijlocii, în consonanță cu inițiativele europene de politică industrială.

6. Planificarea și desfășurarea activităților de prevenire a incendiilor de către Serviciul Voluntar pentru Situații de Urgență și Inspectoratul județean pentru situații de urgență, preponderent la instituții publice, operatori economici cu risc mare și foarte mare de incendiu, ori obiective în care se desfășoară activități socioeconomice și culturale la care participă un număr mare de persoane.

7. Elaborarea unei noi concepții privind statistica incendiilor, bine definită și de înaltă calitate, care va determina optimizarea măsurilor preventive și îmbunătățirea calității produselor de protecție la incendii.

8. Elaborarea unor metode de evaluare a riscului de incendiu, armonizate cu reglementările europene specifice.

9. Crearea unei culturi a prevenirii incendiilor prin informarea publicului asupra riscurilor existente și educarea populației cu privire la măsurile practice pe care le poate lua pentru reducerea vulnerabilității.

10. Dezvoltarea la nivel local a unei concepții integrate de conștientizare a publicului, precum și a factorilor de decizie și a celorlalți factori implicați, pentru cunoașterea diferitelor tipuri de riscuri specifice, a măsurilor de prevenire a acestora, precum și a comportamentului de adoptat în cazul producerii lor. O astfel de concepție este necesară pentru a crea o societate informată și rapidă în reacții, capabilă să-și reducă vulnerabilitatea la dezastră.

11. Crearea unei mentalități adecvate la nivelul comunităților locale prin angrenarea în acest efort a celorlalți factori educaționali: școala, biserica, organizațiile nonguvernamentale, etc.

Conducerea acțiunilor și asigurarea cooperării:

A. Conducerea— se asigură, funcție de situația creată pe teritoriul Municipiului/orasului/comunei, de la sediul Primăriei sau din punctul de comandă municipal, prin serviciul organizat, cu personalul de conducere al CLSU.

Conducerea acțiunilor de protecție civilă se exercită, potrivit legii, de către autoritățile administrației publice, prin Comitetul Local pentru Situații de Urgență și Inspectoratul Județean pentru Situațiile de Urgență.

Conducerea acțiunilor de protecție-intervenție, în cazul producerii riscurilor, se realizează de către Comitetul local pentru Situații de Urgență.

Convocarea Comitetului local pentru Situații de Urgență se va face la ordinul primarului, pentru a stabili măsurile ce se impun pentru înlăturarea urmărilor. Conducerea forțelor și mijloacelor fiecărui organism component al comitetului se va realiza strict de către organul de conducere al organismului respectiv.

Conducerea acțiunilor de protecție-intervenție se va desfășura pe etape și va cuprinde :

- culegerea, centralizarea și prelucrarea datelor și informațiilor despre riscul produs:

- analiza situației create:

- mărime, amploare;

- evaluarea urmărilor, pierderilor și distrugerilor;

- evaluarea necesarului de resurse umane, materiale și financiare;

- evaluarea nevoilor de sprijin;
- stabilirea celor mai urgente măsuri (alarmare, evacuare, restricții);
- elaborarea deciziei pentru intervenție și transmiterea dispozițiilor de intervenție (acțiune);

- coordonarea, conducerea și controlul desfășurării acțiunilor;
- elaborarea sintezelor și rapoartelor pentru eșaloanele și organismele interesate;
- elaborarea comunicatelor de informare pentru populație și transmiterea lor prin mass-media;

- analiza stadiului de realizare a măsurilor stabilite.

Conducerea se va realiza atât de la nivelul Primăriei cât și în teren, din zonele afectate.

Declanșarea sistemului de alarmare se execută în situația existenței pericolului de risc, prin sistemul centralizat de alarmare, de IJSU

Activități care se execută la producerea unei situații de urgență:

- Asigurarea protecției individuale (familială sau colectivă, funcție de situație)
- Deplasarea în cel mai scurt timp la Primărie
- Constituirea grupului de lucru, compus din consultanții/experti ai instituțiilor și operatorilor economici cu reprezentare în comitetul local

- Verificarea prezenței

- Emiterea de ordine referitoare la situația de urgență creată

- Verificarea stadiului de activare al sistemului de acțiune :

- organismele de conducere;

- formațiile de intervenție;

- agenții economici;

- sursa de risc;

- furnizorii de resurse.

- Executarea înștiințării organismelor și celorlalte componente ale sistemului care nu sunt încă activate.

- Culegerea și analizarea, împreună cu membrii comitetului, a datelor și informațiile disponibile despre:

- caracteristicile situației de urgență ;

- urmările probabile ale acestuia și cele cunoscute la momentul analizei.

- Elaborarea și transmiterea ordinelor preliminare de intervenție pentru executarea unor acțiuni de:

- cercetare-căutare și observare;

- deconectare/întrerupere generală/parțială a distribuției de: electricitate, gaze, agent termic, apă.

- Culegerea datelor și informațiilor despre urmările situației produse de la:

- sistemul de cercetare-căutare, observare;

- agenții economici;

- organisme și organizații din municipiu: Societatea de Cruce Roșie, Ambulanță, Societăți de taximetrie, transport, echipaje de poliție din trafic, etc.

- Analiza situației create, ca urmare a acțiunii factorilor distructivi asupra elementelor expuse:

- evaluarea caracterului, gravității și a volumului de distrugeri, pierderi și pagube;

- distribuția acestora pe cartiere, agenți economici, instituții;

- compararea cu datele din scenariile pre-dezastru, în vederea planificării intervenției

- înscrierea situației pe planul hartă general al localității.

- Culegerea propunerilor pentru inițierea și desfășurarea acțiunilor de intervenție de la membrii comitetului, pe domenii de specialitate, pentru limitarea și înlăturarea urmărilor situației de urgență:

- înscrierea propunerilor în jurnalul acțiunilor de intervenție.

- Stabilirea categoriilor acțiunilor de intervenție, care trebuie să fie executate pentru

limitarea și înlăturarea urmărilor, tehnicilor și tehnologiilor de desfășurare a acestora.

- Stabilirea și repartitia misiunilor de intervenție la :

- Comitetului local pentru situații de urgență ;

- organismelor prevăzute în planurile de intervenție/cooperare, specifice tipurilor de risc:

- formațiilor de intervenție profesionale și voluntare;

- Stabilirea termenelor și duratei de desfășurare a acțiunilor de intervenție (după caz).

- Organizarea și desfășurarea evacuării și cazării sinistraților, conform prevederilor planului de evacuare.

- Alocarea resurselor umane, materiale și financiare:

- repartitia formațiilor de intervenție;

- repartitia specialiștilor pentru supraveghere și control a dezvoltării evenimentelor, a declanșării unor dezastră complementare și/sau a declanșării și dezvoltării unor fenomene/evenimente care ar complica/împiedica realizarea acțiunilor de intervenție;

- repartitia mijloacelor de intervenție de la nivelul Comitetului Local (echipamente, aparatură, unelte, instalații – utilaje, mijloace de transport, etc.).

- Elaborarea ordinului pentru intervenție

- Elaborarea ordinului pentru evacuare și cazarea sinistraților/evacuaților

- Transmiterea ordinului către organismele și formațiile care urmează să execute acțiuni de localizare și înlăturare a urmărilor Ordinul se transmite:

- direct la conducătorii formațiilor, prin componenții grupului de lucru;

- telefonic (telefon, radiotelefoane, fax) și alte mijloace specializate.

- Stabilirea nevoilor de sprijin și ajutor de la IJSU :

- nevoile de sprijin și ajutor sunt date prin deficitul stabilit la alocarea resurselor și se pot referi la:

- formații de intervenție;

- mijloace de intervenție;

- resurse logistice;

- spații de cazare pentru sinistrați.

- asistența pentru rezolvarea unor situații speciale care depășesc posibilitățile comitetului;

- contaminare NBC;

- carantină;

- Stabilirea nevoii și condițiilor de introducere a stării de necesitate /urgență se execută în funcție de caracterul, gravitatea și volumul de urmări ale situației create, de capacitatea de a face față acestora cu resursele comitetului.

- Organizarea coordonării și controlului referitor la:

- inițierea și desfășurarea acțiunilor de protecție și intervenție;

- evoluția situației în zonele de risc și în zonele de intervenție;

- supravegherea și controlul calității factorilor de mediu;

- pericolul unor dezastră complementare;

- pericolul unor fenomene/evenimente care ar complica sau împiedica realizarea acțiunilor de protecție și intervenție. Ca urmare a acțiunii de coordonare și control, în vederea asigurării eficienței, se mai realizează:

- corectări și completări ale ordinului de intervenție;

- manevre de forțe și mijloace ale organismelor de intervenție.

- Organizarea cooperării:

- între formațiile sistemului de intervenție;

- cu formațiile primite în sprijin și ajutor;

- cu organizațiile neguvernamentale;

- Asigurarea logistica a intervenției care se referă la:

- organizarea schimburilor de lucru;

- organizarea hrănirii și odihnei;
- asigurarea materialelor consumabile: energie, combustibil, piese de schimb etc.;
- asigurarea materialelor și condițiilor de protecție și siguranță în executarea operațiilor;
- organizarea depanării -întreținerii echipamentelor, utilajelor, mijloacelor de transport;
- asigurarea asistenței medicale și primul ajutor pentru formațiile de intervenție.
- Urmărirea desfășurării acțiunilor de intervenție în vederea asigurării calității și eficienței acțiunilor și pentru:
 - respectarea tehnicilor, procedurilor și tehnologiilor adoptate;
 - diminuarea riscului pentru victime, supraviețuitori și operatori în cazul unor replici periculoase;
 - reducerea pericolului de declanșare a unor situații complementare, a unor evenimente / fenomene care ar influența desfășurarea intervenției;
 - reluarea distribuției parțiale sau totale de utilități: energie electrică, gaze, apă, agent termic, etc.
- Urmărirea respectării restricțiilor și interdicțiilor în zona de risc în vederea asigurării:
 - protecției victimelor, operatorilor și a populației valide din zona de intervenție sau de risc;
 - desfășurării în condiții optime a acțiunilor de intervenție;
 - desfășurării evacuării și cazării sinistraților;
 - stării de sănătate a populației în zona de risc;
 - siguranței în acțiune a sistemului de intervenție.
- Organizarea acțiunilor de paza, ordine, îndrumarea circulației, prevenirii și stingerii incendiilor în vederea asigurării:
 - continuității și cursivității desfășurării acțiunilor de intervenție și de evacuare;
 - protejării – siguranței bunurilor și valorilor materiale ale victimelor și sinistraților din zonele de intervenție și zonele de risc;
 - diminuării producerii unor incidente și accidente de circulație care ar complica sau influența desfășurarea acțiunilor de intervenție și evacuare;
 - înlăturării pericolului de declanșare a unor incendii sau explozii în zonele de risc și intervenție;
 - localizarea și stingerea incendiilor.
- Notificarea dezastrului, se realizează de către Comitetul Local pentru Situații de Urgență;
- Transmiterea cererii pentru aprobarea declarării stării de necesitate/urgență, către Centrul Operațional Județean din Inspectoratul pentru Situații de Urgență;
- Informarea populației din zonele de intervenție și zonele de risc asupra:
 - situației create;
 - acțiunilor și măsurilor de protecție care s-au planificat și care se desfășoară;
 - evoluției situației în zonele intervenției și de risc;
 - restricțiilor și interdicțiilor impuse și necesitatea respectării întocmai a acestora;
 - modurilor de asigurare ale diferitelor nevoi și cerințe ale populației;
 - nevoilor (eventuale) de participare a populației apte și instruite la realizarea unor acțiuni de protecție și intervenție.
- Elaborarea unor sinteze și rapoarte, pentru IJSU și CJSU despre dezastru, urmările lui și acțiunile de protecție – intervenție realizate și în curs de desfășurare, despre nevoile de asistență, sprijin și ajutor, despre acțiunile pe termen lung.
- Restrângerea acțiunilor de intervenție, prin:
 - încetarea activităților de intervenție, la ordin, din întreaga zona sau în anumite sectoare;
 - retragerea formațiilor din zona de intervenție;
 - desfășurarea activităților de restabilire a capacității de acțiune a formațiilor de intervenție.

- Analize, strategii și tactici pentru acțiunile pe termen lung în vederea realizării
- demolării – curățării zonelor de distrugerii;
- consolidării – restabilirii unor construcții avariate;
- reabilitării unor activități economico – sociale;
- asigurării locuințelor permanente și a asistentei sociale pentru sinistrați;
- asigurării asistentei medicale și sociale a vătămaților;
- revenirii la situația inițială.

Cooperarea – se organizează cu scopul ducerii acțiunilor de intervenție într-o concepție unitară și pentru evitarea surprinderii și conjugarea efortului formațiunilor de intervenție împreună cu celelalte forțe ale sistemului național de apărare pentru realizarea intervenției conform planurilor de protecție civilă.

Cooperarea se realizează cu :

a) Poliția Locală (comunitară) pentru :

- asigurarea pazei și ordinii publice, controlul și îndrumarea circulației pe
- timpul situațiilor de urgență;

- executarea unor misiuni de cercetare în scopul determinării volumului distrugerilor rezultate în urma atacului aerian sau dezastrului;

- asigurarea pazei unor obiective vitale;

- transmiterea unor comunicate către populație,

- sprijinirea pentru evacuarea populației la punerea în aplicare a planului de evacuare;

- asanarea teritoriului de muniție neexplodată și identificarea cadavrelor necunoscute.

b) Detașamentul de jandarmi pentru :

- paza și apărarea punctelor de comandă;

- paza și supravegherea zonelor contaminate precum și a zonelor cu muniție neexplodată;

- paza obiectivelor afectate de riscul produs;

- contracararea acțiunilor care să împiedice activitatea de intervenție

c) Filiala de Cruce Roșie pentru:

- organizarea acțiunilor de prim ajutor și sprijinirea tehnică a formațiunilor medicale din SVSU;

- recrutarea donatorilor de sânge și trimiterea acestora la punctele de recoltare;

- colectarea și distribuirea de ajutoare pentru persoanele sinistrate.

d) Detașamentul de pompieri pentru:

- participarea la acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor incendiilor;

- informarea reciprocă despre producerea situațiilor de urgență și în mod special a incendiilor, stabilirea măsurilor necesare ducerii acțiunilor de intervenție;

- participarea la acțiunile de neutralizare a efectelor accidentelor produse pe timpul transportului, cu substanțe toxice, chimice periculoase, pe teritoriul localității.

- executarea intervențiilor de descarcerare

SECȚIUNEA a-3-a

Faze de urgență a acțiunilor În funcție de locul, natura, amploarea și de evoluția evenimentului, intervențiile serviciilor pentru situații de urgență sunt organizate astfel:

- urgența I - asigurată de SVSU la obiectivul afectat sau de serviciile private organizate la operatorii economici;

- urgența a II-a - asigurată de subunitățile Inspectoratului pentru Situații de Urgență "Porolissum" al județului Sălaj;

- urgența a III-a - asigurată de două sau mai multe unități limitrofe;

- urgența a IV-a - asigurată prin grupări operative, dislocate la ordinul inspectorului general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, în cazul unor intervenții de amploare și de lungă durată.

SECȚIUNEA a- 4-a

Acțiuni de protecție-intervenție

Forțele de intervenție specializate acționează conform domeniului lor de competență, pentru:

- a) salvarea și /sau protejarea oamenilor, animalelor și bunurilor, evacuarea și transportul victimelor, cazarea sinistraților, aprovizionarea cu alimente, medicamente și materiale de primă necesitate;
- b) acordarea primului ajutor medical și psihologic, precum și participarea la evacuarea populației, instituțiilor publice și operatorilor economici afectați;
- c) aplicarea măsurilor privind ordinea publică pe timpul producerii situației de urgență specifice;
- d) dirijarea și îndrumarea circulației pe direcțiile și în zonele stabilite ca accesibile;
- e) diminuarea și /sau eliminarea avariilor la rețele și clădiri cu funcțiuni esențiale, a căror integritate pe durata cutremurelor este vitală pentru protecția civilă: stațiile de pompieri și sediile poliției, spitale și alte construcții aferente serviciilor sanitare care sunt dotate cu secții de chirurgie și de urgență, clădirile instituțiilor cu responsabilitate în gestionarea situațiilor de urgență, în apărarea și securitatea națională, stațiile de producere și distribuție a energiei și /sau care asigură servicii esențiale pentru celelalte categorii de clădiri menționate, garajele de vehicule ale serviciilor de urgență de diferite categorii, rezervoare de apă și stații de pompare esențiale pentru situații de urgență, clădiri care conțin gaze toxice, explozivi și alte substanțe periculoase, precum și pentru căi de transport, clădiri pentru învățământ;
- f) limitarea proporțiilor situației de urgență specifice și înlăturarea efectelor acestora cu mijloacele din dotare.

SECȚIUNEA a- 5-a

Instruirea

Pregătirea forțelor profesionale și / sau voluntare și private de intervenție se realizează în cadrul instituțiilor abilitate prin lege, pe baza unor programe adecvate avizate de Inspectoratul pentru Situații de Urgență județean și aprobate de Comitetul Județean pentru Situații de Urgență.

Prefectul, primarul și conducerile tehnico-administrative ale operatorilor economici și instituțiilor au obligația de a asigura cunoașterea de către forțele destinate intervenției, precum și de către populație / salariați, a modalităților de acțiune conform planurilor de analiză și acoperire a riscurilor aprobate.

Pregătirea pentru intervenție a forțelor operaționale se va executa concomitent cu îndeplinirea atribuțiilor de bază ce le revin. În perioada premergătoare perioadei la care vor participa la operațiuni de sprijin și asistență, ele vor executa o pregătire particularizată intensivă, la specificul fiecărei specialități.

Principala caracteristică a procesului de pregătire va fi standardizarea instruirii de bază la un nivel maxim posibil pentru fiecare componentă a forțelor de protecție civilă. O atenție deosebită va fi acordată problemelor specifice, procedurilor de întrebuințare a tehnicii de intervenție, punându-se accent pe însușirea deprinderilor practice.

Sarcina prioritară a instruirii o va constitui profesionalizarea personalului potrivit standardelor naționale prin ședințe de pregătire, convocări și specializări, exerciții și aplicații conform programelor anuale de pregătire.

Personalul din serviciul voluntar va fi instruit în scopul menținerii deprinderilor impuse de utilizarea tehnicii de intervenție necesară îndeplinirii misiunilor. Treptat, după încadrarea integrală a SVSU, se vor mări numărul antrenamentelor și exercițiilor de specialitate. Instruirea va fi orientată către creșterea stării de operativitate a forțelor.

Forțele operaționale de protecție civilă vor respecta standardele de operativitate stabilite. Acestea vor fi încadrate cu specialitățile și necesarul tehnicii de luptă prevăzute în organizarea și respectiv normele de dotare. Pe măsură ce resursele necesare vor fi realizate, standardele operative vor fi ridicate la niveluri cât mai înalte.

SECȚIUNEA a-6-a

Realizarea circuitului informațional-decizional și de cooperare

Sistemul informațional-decizional cuprinde ansamblul subsistemelor destinate observării, detectării, măsurării, înregistrării, stocării și prelucrării datelor specifice, alarmării, notificării, culegerii și transmiterii informațiilor și a deciziilor de către factorii implicați în acțiunile de prevenire și gestionare a unei situații de urgență.

Înștiințarea, avertizarea, prealarmarea și alarmarea se realizează în scopul evitării surprinderii și a luării măsurilor privind adăpostirea populației, protecției bunurilor materiale, precum și pentru limitarea efectelor dezastrilor, atacurilor din aer și ale acțiunilor militare.

Înștiințarea reprezintă activitatea de transmitere a informațiilor autorizate despre iminența producerii sau producerea riscurilor și /sau a conflictelor armate către autoritățile administrației publice centrale sau locale, după caz, și cuprinde:

-înștiințarea despre iminența producerii sau producerea unor situații de urgență;

-înștiințarea despre pericolul atacului din aer;

-înștiințarea despre utilizarea mijloacelor chimice, biologice, nucleare, radiologice, convenționale și neconvenționale.

Înștiințarea se realizează de Inspectoratul Județean pentru Situații de Urgență Salaj”, pe baza informațiilor primite de la structurile care monitorizează sursele de risc sau de la populație, inclusiv prin Sistemul național unic pentru apeluri de urgență. Mesajele de înștiințare despre pericolul atacurilor din aer vizează introducerea situațiilor de alarmă aeriană și încetarea alarmei și se introduc pe baza informațiilor primite de la organismul de conducere al Forțelor Aeriene, conform protocoalelor încheiate în acest sens.

Mesajele de înștiințare despre iminența producerii sau producerea unor situații de urgență vizează iminența declanșării sau declanșarea unor tipuri de risc.

Mesajele despre utilizarea mijloacelor chimice, biologice, nucleare, radiologice, convenționale și neconvenționale vizează pericolul contaminării, direcția de deplasare a norului toxic și se transmit pe baza datelor și informațiilor primite de la structurile specializate din cadrul categoriilor de forțe armate, pe baza planurilor de cooperare încheiate conform legislației în vigoare.

Prealarmarea reprezintă activitatea de transmitere către autoritățile publice locale a mesajelor /semnalelor /informațiilor despre probabilitatea producerii unor situații de urgență sau a atacurilor din aer.

Prealarmarea se realizează de Inspectoratul Județean pentru Situații de Urgență “Porolissum “ Sălaj.

Alarmarea populației reprezintă activitatea de transmitere a mesajelor despre iminența producerii unor situații de urgență sau a unui atac aerian și se realizează de către ISUJ sau autoritățile administrației publice locale, după caz, prin mijloace de alarmare specifice, pe baza înștiințării de la structurile abilitate.

Alarmarea trebuie să fie oportună, autentică, stabilă și să asigure în bune condiții prevenirea populației:

- *oportună* – dacă asigură prevenirea populației în timp scurt și se realizează prin mijloace și sisteme de alarmare care să poată fi acționate imediat la apariția pericolului atacurilor din aer sau producerii unor dezastru.

- *autentică* – transmiterea semnalelor destinate prevenirii populației se realizează prin mijloace specifice de către personalul stabilit prin decizii ale președinților comitetelor pentru situații de urgență.

- *stabilă* – prevenirea populației și operatorilor economici se realizează în orice situație creată și se obține prin:

- menținerea mijloacelor de alarmare în permanență stare de funcționare;

- folosirea mai multor tipuri de mijloace de alarmare care să se bazeze pe surse energetice diferite de funcționare: rețea industrială, grupuri electrogene, acumulatori;

- verificarea periodică a dispozitivelor de acționare a mijloacelor de alarmare afectate în urma riscurilor produse;
- intensitatea acustică a semnalelor de alarmare să fie cu cel puțin 6-10 dB mai mare decât zgomotul de fond.

Mesajele de avertizare și alarmare se transmit obligatoriu, cu prioritate și gratuit prin toate sistemele de telecomunicații, posturile și rețelele de radio și de televiziune locale, inclusiv prin satelit și cablu, care operează pe teritoriul municipiului, la solicitarea președintelui comitetului local pentru situații de urgență

În cazul producerii unor dezastre locale, folosirea mijloacelor de alarmare se realizează cu aprobarea prefectului, primarului localității ori a conducătorului instituției publice sau operatorului economic implicat, după caz, sau a împuterniciților acestora. Folosirea mijloacelor tehnice de alarmare în alte scopuri decât cele pentru care sunt destinate este interzisă

Sistemul de înștiințare, avertizare și alarmare la localități, instituții publice și operatori economici se întreține și se verifică periodic prin executarea de antrenamente și exerciții.

CAPITOLUL V. RESURSE UMANE, MATERIALE ȘI FINANCIARE

În funcție de categoriile de riscuri identificate, mecanismele și condițiile de producere /manifestare, amploarea și efectele posibile ale acestora se vor stabili tipurile de forțe și mijloace necesare de prevenire și combatere a riscurilor în cadrul SVSU, astfel:

- compartimentul de prevenire;
- echipaje / grupe de intervenție ;
- formațiuni de asistență medicală de urgență ;
- echipe căutare-salvare, NBC și pirotehnice);
- echipe de cercetare – observare;
- alte formațiuni de cooperare (Crucea Roșie, echipe sivismont, scafandri profesioniști ș.a.);
- grupe de sprijin.

Activitățile preventive planificate, organizate și desfășurate în scopul acoperirii riscurilor sunt:

- controale și inspecții de prevenire
- asistența tehnică de specialitate
- informarea preventivă
- pregătirea populației și salariaților
- constatarea și propunerea spre sancționare a încălcărilor de la prevederile legale

Pe lângă structurile serviciilor publice comunitare profesioniste și voluntare pentru situații de urgență, mai pot acționa: unitățile poliției, jandarmeriei, structurile poliției locale (comunitare), unitati speciale de aviație și SMURD., unitățile specializate /detașamente din cadrul Ministerului Apărării Naționale, unitățile pentru asistența medicală de urgență ale Ministerului Sănătății, organizațiile nonguvernamentale specializate în acțiuni de salvare, unitățile și formațiunile sanitare și de inspecție sanitar-veterinară, formațiuni de pază a persoanelor și a bunurilor, precum și detașamente și echipe din cadrul serviciilor publice descentralizate și societăților comerciale specializate, incluse în planurile de apărare și dotate cu forțe și mijloace de intervenție, formațiunile de voluntari ai societății civile specializați în intervenția în situații de urgență și organizați în ONG-uri cu activități specifice.

Forțele auxiliare se stabilesc din rândul populației și salariaților, formațiunilor de voluntari, altele decât cele instruite special pentru situații de urgență, care acționează conform sarcinilor stabilite pentru formațiile de protecție civilă organizate la operatorii economici și societățile comerciale în planul de apărare specific.

Resursele financiare necesare acțiunilor și măsurilor pentru prevenirea și gestionarea unei situații de urgență specifice se suportă, potrivit legii, din bugetul local(fondurile colectate

din taxa specială de protecție civilă) , precum și din alte surse interne și internaționale, în scopul realizării acțiunilor și măsurilor de prevenire, intervenție operativă, recuperare și reabilitare, inclusiv pentru dotarea cu utilaje, echipamente, materiale și tehnica necesare și pentru întreținerea acestora, precum și pentru pregătirea efectivelor, atât pentru forțele profesioniste cât și pentru forțele specializate voluntare din cadrul localității.

Costurile prevenirii sunt actuale, iar beneficiile viitoare. Având în vedere faptul că prevenirea este o activitate permanentă, logistica trebuie să asigure derularea tuturor etapelor apărării împotriva dezastrelor, astfel:

1) asigurarea finanțării programelor pentru diminuarea riscurilor asupra vieții și sănătății populației, mediului înconjurător, valorilor materiale și culturale;

2) asigurarea finanțării și derulării programelor de îmbunătățirea dotării pentru gestionarea dezastrelor;

3) asigurarea resurselor necesare funcționării structurilor cu activitate în domeniul prevenirii și gestionării dezastrelor;

4) finanțarea programelor pentru pregătirea autorităților și populației;

5) constituirea prin bugete, procentual față de prevederile acestora, de fonduri pentru intervenție la dispoziția autorităților cu atribuțiuni în managementul dezastrelor;

6) constituirea și împropătarea stocurilor de materiale necesare în situații de dezastre. Finanțarea acțiunilor preventive, de intervenție și reabilitare se face, potrivit legii, prin bugetul local al municipiului, precum și ale instituțiilor și operatorilor economici, din alte surse interne și internaționale.

Finanțarea măsurilor și acțiunilor de protecție și supraviețuire a populației pe timpul și după producerea situațiilor de urgență se face astfel:

1. prin bugetul local, dacă situația de urgență s-a produs la nivelul unității administrativ-teritoriale a municipiului;

2. prin bugetul de stat, dacă situația de urgență s-a produs la nivel național sau nivelul mai multor județe;

3. operatorii economici și instituțiile publice au obligația prevederii în bugetele proprii a fondurilor necesare protecției și supraviețuirii salariaților pentru asigurarea continuității activității pe timpul situațiilor de urgență.

Resursele materiale sunt asigurate potrivit normelor de dotare emise de către ministere pe domenii de activitate, autoritățile centrale și locale ale administrației publice, cu avizul inspectoratului pentru situații de urgență județean. Este necesară realizarea unor baze de date și a unor programe informatice care să fundamenteze alegerea priorităților în activitatea preventivă.

CAPITOLUL VI. LOGISTICA ACȚIUNILOR

Logistica trebuie să-și adapteze capabilitățile la scopurile și obiectivele cuprinse în strategia protecției civile, prin stabilirea priorităților necesare asigurării unui sprijin adecvat, dinamic și oportun pentru susținerea forțelor. Sistemul logistic trebuie să asigure libertatea de acțiune atât pe timp de pace, cât și în situații de criză sau război. Pentru susținerea participării la noi tipuri de angajamente /misiuni multinaționale de sprijin și asistență umanitară, acesta trebuie să fie suplu și flexibil.

Sistemul forțelor și mijloacelor de intervenție în cazul producerii unei situații de urgență se stabilește prin planurile de apărare specifice, de către autoritățile, instituțiile publice, societatea civilă și operatorii economici cu atribuții în acest domeniu, conform regulamentelor privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență specifice tipurilor de riscuri. Forțele și mijloacele de intervenție se organizează, se stabilesc și se pregătesc din timp și acționează conform sarcinilor stabilite prin planurile de protecție specifice.

Logistica acțiunilor de pregătire teoretică și practică, de prevenire și gestionare a situației de urgență specifice se asigură de către autoritățile administrației publice locale,

instituțiile și operatorii economici cu atribuții în domeniu, în raport de răspunderi, măsuri și
resurse necesare.

INIȚIATOR,
primar-ing. Bontе Florian

Bontе

